

Reisebrev, Nordisk Geologisk Vintermøte, Helsinki 2016, 13 – 15 januar
v/Lis Allaart
Svalbard – Helsinki tur/retur

Jeg tenkte at det var viktig med et mål for når databehandlingen til masteroppgaven skulle være ferdig. Derfor meldte jeg meg som deltaker på Nordisk Geologisk Vintermøte (NGVM) i Helsinki 2016. Jeg deltok på en mindre konferanse i mai i fjor (Arctic Workshop i Bergen), men tenkte at nå var jeg klar for å prøve krefter ved et større arrangement. Planen var å presentere det geomorfologiske kartet, som utgjør størsteparten av masteroppgaven min, på en poster på NGVM. Men veilederen min fra Universitetscenteret på Svalbard (UNIS), Ólafur Ingólfsson, overtalte meg til å melde meg på for å holde en muntlig presentasjon, der jeg ville ha 12 minutter til å presentere alt det jeg hadde jobbet med hele høsten. Det kunne ikke være mulig å rekke, tenkte jeg.

Som gjestemasterstudent på UNIS har du en rekke fordeler. Det er enkelt å komme seg ut på feltarbeid, kort vei til veiledning, du møter en masse spennende folk og du har en gjeng medstudenter som alltid er åpne for diskusjoner og klar for å hjelpe deg. Men det finnes også ulemper. For det første er det helt mørkt her oppe midt på vinteren, hvilket påvirker energinivået og gir deg lyst til å sove hele tiden. Den første ulempen leder til den neste, da det jo kan være lurt å reise litt bort i mørketiden. Men hver gang du reiser bort fra Svalbard er det som en hel liten ekspedisjon og en utfordring for studentøkonomien. Derfor valgte jeg å dra på fire ukers juleferie hos familien min i Danmark, og etterpå reise direkte til Helsinki, før jeg skulle opp til vintermørket igjen.

Fint lys over Helsinki

Jeg har studert på Svalbard en god stund nå, og jeg reiste opp for første gang i forbindelse med bacheloren i august 2013. Her ble jeg så imponert over nivået på undervisningen, Svalbard generelt og hvor mye feltarbeid du får mulighet for å være med på, og jeg besluttet nesten med én gang at jeg hadde lyst å bli igjen og skrive masteroppgave her oppe. Ólafur Ingólfsson, professor i Kvartærgeologi underviste oss i 'The Quaternary History of Svalbard' høsten 2013. Han hadde en veldig interessant oppgave innen geomorfologisk kartlegging, med en stor del feltarbeid involvert, klar til meg, og jeg takket ja med én gang.

På våren 2014 (siste semester på bacheloren) var det en finsk jente i klassen min, og jeg tok kontakt med henne da jeg hadde meldt meg på Vintermøtet i Helsinki. Hun ble veldig begeistret og inviterte meg med én gang til å komme å bo hos henne under møtet, da hun bodde ganske nær campus, hvor NGVM skulle foregå. Dette er enda en av godene ved UNIS – du får venner over hele verden! Selv om man ikke har sett hverandre og kanskje ikke hatt så mye kontakt når den felles UNIS-tiden er over, har man gjennom UNIS-tiden fått et veldig sterkt bånd, som gjør at man er venner for livet. Det gjør et eller annet med deg, når du har hatt ansvar for dine medstudenters liv og har måttet bytte på å holde vakt og tisse på iskalde dager på snøscooterekursjoner. Ettersom deltakeravgiften var rimelig høy på NGVM, takket jeg ja til å bo hos Julia og kjæresten hennes.

Da jeg kom til Helsinki ble jeg plukket opp på flyplassen og Julia hadde laget en liste med hvilke busser jeg kunne ta til campus, nyttige finske ord og mye annet bra.

Jeg visste at en del fra 'klassen min' i Trondheim også skulle på vintermøtet. Allerede onsdag møtte jeg tilfeldig hele gjengen: Kim Rune, Øyvind, Even og Vegard og det var et gledelig gjensyn. De skulle alle presentere posters i løpet av dagen og jeg lovte å komme innom, og de lovte å komme på presentasjonen min klokken 16:45 samme dag. Etter møtet med dem husker jeg ikke så mange detaljer fra dagen, da nervøsitet over å skulle holde et eget opplegg tok kontrollen over meg.

I lunsjen satt jeg med Lena Rubensdotter fra NGU, som har undervist oss på UNIS, og vi satt begge og jobbet litt stresset med å ferdiggjøre presentasjonene våre. Hun ga meg et par bra tips og etter lunsj gjennomgikk jeg presentasjonen min med hovedveilederen min. Ólafur mente at den var alt for lang. Jeg hadde 22 slides og hadde øvd meg dagen før og hadde timet den til å passe med 12 minutter. Men Ólafur har som regel rett, og derfor brukte jeg tiden fra klokken 13 og frem til 15 på å kutte ned på antallet slides og omarrangere presentasjonen. Sesjonen hvor jeg skulle holde opplegget begynte klokken 16:00, men 'dessverre' kjørte det en parallell sesjon om bruk av LIDAR som verktøy i forbindelse med kartlegging og rommet var absolutt ikke full da jeg skulle begynne min presentasjon. Lena ga meg en high-five og så begynte jeg. Jeg husker ikke så mye fra selve presentasjonen og plutselig var det over. Jeg så på klokken - jeg hadde brukt bare 7 og et halvt minutt! Nå var det alt for god tid til spørsmål, men folk i salen stilte bare 2 spørsmål og så var det hele over. Det var mye nervøsitet for et opplegg som tok så kort tid. Og kanskje jeg ikke skulle ha lyttet så mye til veilederen min allikevel. Men jeg var totalt sett godt fornøyd med opplegget mitt og neste post på programmet var resepsjon på rådhuset i Helsinki.

Her ventet Helsinkis borgermester ved inngangen til en stor, veldig fin hall og han trykket alle deltakernes hånd da de trådte inn i hallen. Det var stående tapas med lokale delikatesser og et par glass vin som ble servert. Det var veldig tiltrengt etter et par ukers intens jobbing med forberedelse til presentasjonen. Etterpå gikk vi ut på en bar, en stor flokk med kjentfolk fra

NTNU, UNIS og Arctic Workshop. Det var så utrolig fint å få sitte blant venner både fra Svalbard og Trondheim – og alle kom godt overens, hvilket jo er klart siden alle er geologer.

De neste to dagene på konferansen var programmet tett med spennende opplegg, mingling og nettverksbygging. En av dagene møtte jeg på en professor fra København, som jeg hadde pratet med på Arctic Workshop i mai 2015. Han hadde jobbet litt med bestefaren min (som også var geolog og jobbet i Grønlands Geologiske Undersøkelser). Han introduserte meg for en annen geolog, Adam, som hadde jobbet veldig tett med bestefaren min. Adam og jeg spiste lunsj sammen en av dagene, og jeg fikk en masse historier fra han om bestefaren min.

I løpet av de resterende dagene fikk jeg masse feedback på prosjektet mitt av tilfeldige folk, som hadde overvært presentasjonen min. Både det faglige og sosiale utbyttet av Vintermøtet har vært stort og jeg kan varmt anbefale andre masterstudenter å gjøre det samme. Det var veldig fint å få mulighet for å presentere det man har jobbet så hardt med og utrolig motiverende, hvilket jo er bra når neste punkt på studieplanen er å skrive masteren ferdig og levere den 15. mai i år.

Etter Vintermøtet var over, ble jeg igjen i Helsinki i fem dager og fikk sett byen og møtt andre tidligere UNIS-studenter.

Jeg vil til slutt takke Bergringen for støtte på 1000,- kroner til deltakeravgift og transport.

Trondheimsgjengen